

Ur brevet till romarna...

För att fira aposteln Paulus 2000-åriga födelsedag har påven Benedikt XVI proklamerat ett jubileumsår. Det varar från den 28 juni 2008 till och med den 29 juni 2009. – Josef Arquer kommenterar varje månad en kort passus ur de olika breven av folkaposteln.

2008-07-01

Om Gud är för oss, vem kan då vara emot oss? Han som inte skonade sin egen son utan utlämnade honom för

att hjälpa oss alla, varför skall han inte skänka oss allt med honom? (...) Vem kan då skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller svält, nakenhet, fara eller svärd? (...) Nej, över allt detta triumferar vi genom honom som har visat oss sin kärlek. Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller andemakter, varken något som finns eller något som kommer, varken krafter i höjden eller krafter i djupet eller något annat i skapelsen skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår herre. (Rom. 8:31 – 38)

Den en gång så våldsamme förföljaren av de kristna presenterar sig för romarna. Han vill snart besöka dem. Sedan det gudomliga ljuset bländat honom på vägen till Damaskus och fått honom att falla till marken, har Paulus –med samma levande, men nu renare iver för Gud- blivit en annan.

Gud lät aposteln på ett enastående sätt få uppleva Hans överväldigande styrka. Paulus anser därför inte, att fiendernas motstånd och de många vedervärdigheterna, är någon olycka. För han vet, att “Gud på allt sätt hjälper dem som älskar honom att nå det goda”.

Ingenting kan hända utanför den gudomliga försynens underbara ordning. Nu kan Paulus utan rädsla inordna sina egna svagheter. Inte längre jaget – passionerat, glödande och ibland splittrat – är nu i centrum, utan Jesus Kristus, i vilken ”fädernas Gud” uppenbarar sig.

Det är mindre hans företagsamhet än hans passionerade kärlek till Gud som alltid leder honom till nya apostoliska utmaningar. Därför skrev han till romarna i det första kapitlet av sitt brev: ”Jag vill att ni skall veta, bröder, att jag ofta – fast det hittills alltid kommit något i

vägen – har tänkt besöka er för att kunna skörda någon frukt bland er liksom bland alla andra hedningar. Greker och barbarer, lärda och olärda – alla har jag skyldigheter mot. Därför min iver att förkunna evangeliet också för er i Rom.”

Påven Benedikt kommenterar det så: ”Av detta kan varje kristen lära sig mycket. Kyrkans agerande är bara trovärdigt och verksamt i den mån alla, som tillhör den, är beredda, att i varje situation personligen stå för sin trohet mot Kristus. Där denna beredskap saknas, kommer sanningens avgörande argument, som Kyrkan själv är beroende av, inte att uppfyllas.”